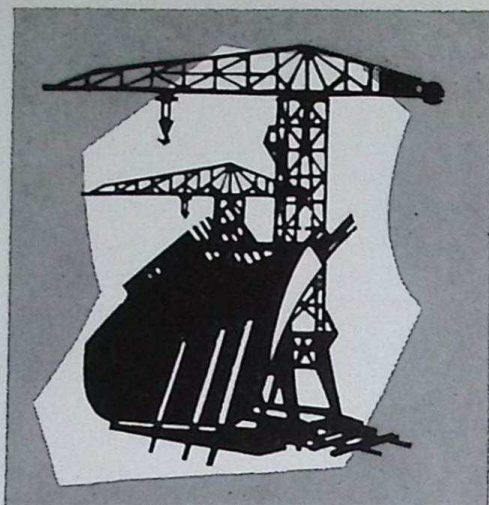

Boele-nieuws

JUNI/JULI 1968 Nr. 114

VERSCHIJNT MAANDELIJKS

Boele-nieuws

Uitgave ten dienste van het personeel van

**Boele's Scheepswerven
en Machinefabriek N.V. —
Bolnes**

tel. Rotterdam 010—134862

tel. Ridderkerk 01896— 3422

REDACTIECOMMISSIE (alf.):

L. Ardon

G. de Jong

E. H. Koch

EINDREDACTEUR:

J. G. v. Beek — telefoon toestel 290.

Datum van kopij-inlevering: 15e van elke maand.

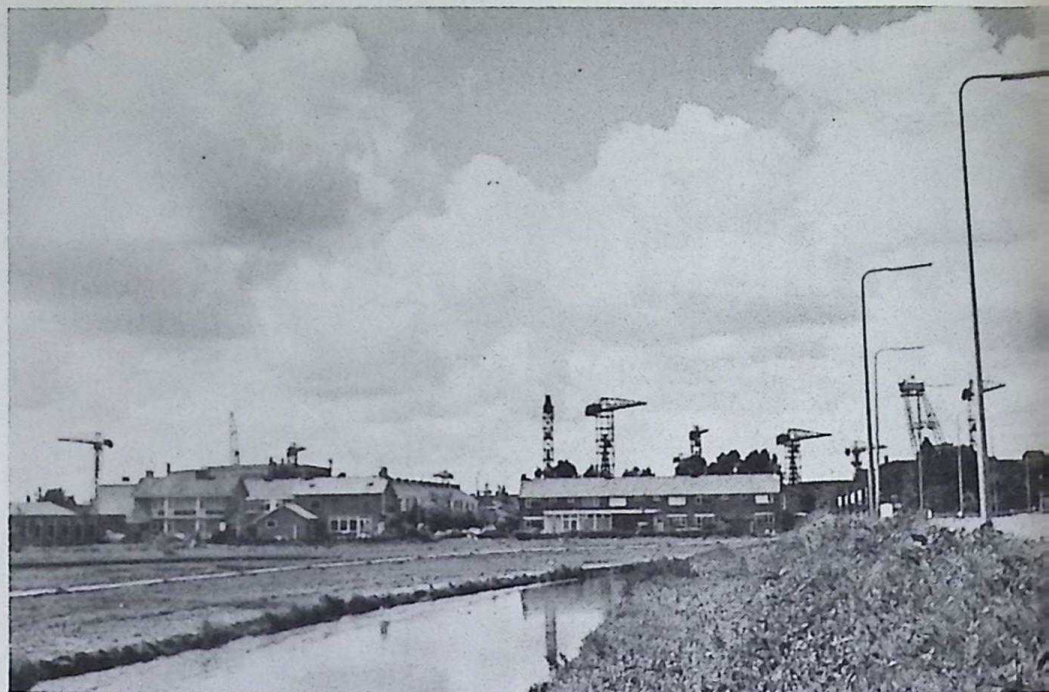
Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk, worden overgenomen.

De volgende uitgave verschijnt in de eerste week van augustus.

BIJ DE VOORPLAAT

Langs de sinds kort voltooide rijweg, die parallel loopt met de Ringdijk.

Druk: Benedictus - N.R.C. - Rotterdam

HET MOOIE ZIEN EN

Op 28 juni is het zover. Dan keert het grootste gedeelte van ons personeel het bedrijf de rug toe en gaat zich overgeven aan een onbekommerde tijd van ontspanning. De vakantietijd wordt veelal aangewend om gebieden te bezoeken, die ver of heel ver van het eigen woongebied verwijderd zijn. We hebben daartoe nu de tijd en ook financieel ligt het wat gemakkelijker binnen het bereik door de onvolprezen vakantietoeslag en omdat we naar deze periode toegeleefd hebben.

HET ZIEN:

Hoe dan ook, de meesten van ons trekken er op uit, 't zij in dagtochten of in langer durende reizen, maar allemaal met het doel om te genieten van het mooie, dat de architectuur, de wetenschap, de stedenbouw, de techniek, de schone kunsten en niet in het laatst de natuur ons te bieden hebben.

Er is ontzaglijk veel moois op de wereld. Maar er is ook heel veel moois, dat totaal niet gezien wordt. Aan dat mooie zijn we zo gewoon geraakt, dat we er helemaal niet meer door geïmponeerd worden. Neem b.v. de wolken. Bepalend voor de indruk, die een landschap op ons maakt, is de lucht boven de horizon. Wolken kunnen imponerend zijn, zoals op de foto van de voorpagina en op de hierboven geplaatste panorama-

foto van ons bedrijf blijkt. Rijdend op de pas aangelegde weg biedt de aanblik van onze torenkranen, afstekend tegen zo'n wolkenhemel, een boeiend panorama.

Zo zijn er talloze dingen, die op zichzelf bijzonder mooi zijn. Bomen, planten, bloemen, insecten, vogels... maar we moeten het ook leren zien.

Het leren zien is een kwestie van rustig waarnemen en observeren. Dan kan men geboeid worden door de warme kleuren en rijke vormen van binnen- en buitenlandse flora, maar ook kan men dan genieten van kleine wonderen als bont gekleurde vlinders..., kikkers in het kroos, de statige zwaan in de vijver, de krekels en sprinkhanen, de spin in het web.

HET ONTZIEN:

De grootste aantaster van al het mooie in planten- en dierenrijk is helaas... de mens. En dan bedoelen we niet in de eerste plaats de lieden, die achteloos een brandende sigarettenpeuk in de droge hei gooien, waardoor veel natuurschoon vernietigd wordt. We bedoelen er mee te zeggen, dat wij degenen zijn, die onze overigens fraaie wegen ontsieren door er allerlei rommel op te smijten. De straat is onze vuilnisbak.

Piet den Breejen, de bekende ex-melkboer van Bolnes, heeft ook wat met afval te stellen.

Zo maar een foto in een park te Slikkerveer. Beschamend!

HET MOOIE ONTZIEN

Zeg nu niet: ik niet. We hebben er allemaal schuld aan. Wijzen wij onze kinderen er op, dat zij ijscopapiertjes niet op straat moeten gooien? Leren wij ze om zulk afval in een vuilnisemmer te stoppen? Geven we zelf het goede voorbeeld door het lege shagzakje zolang bij ons te houden, tot we het thuis in de prullenmand kunnen gooien?

Het is ook ontstellend hoeveel afval er in sloten en rivieren gegooit wordt. Zonder water is geen leven mogelijk. Het is een kostbaar goed, dat onontbeerlijk is voor alle menselijke activiteiten. Verontreiniging vermindert de kwaliteit van het water en maakt het ongeschikt of zelfs gevaarlijk voor consumptie, voor industrie, landbouw, visserij, recreatie

en voor flora en fauna.

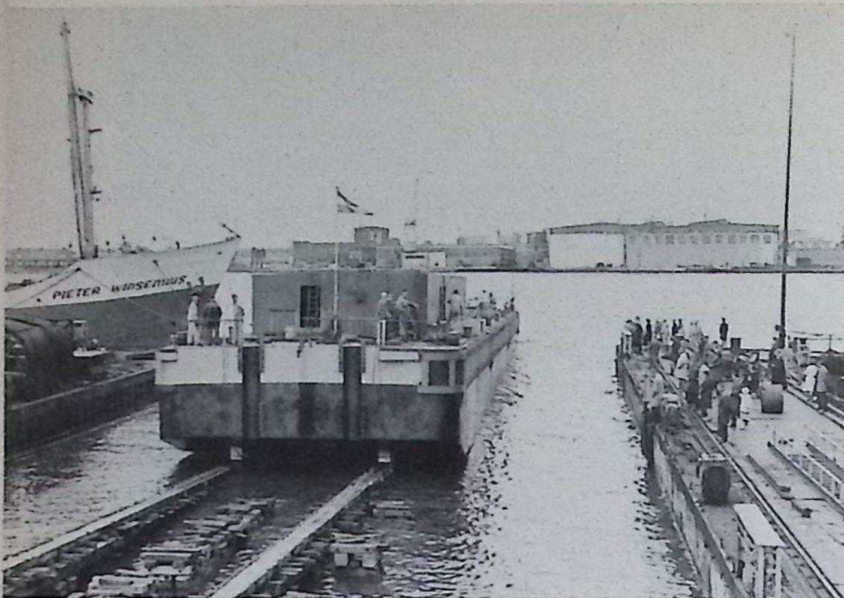
De vakantie tijd geeft altijd een toename van het door de mens gedeponeerde afval te zien. U moet b.v. eens op de zonneweide kijken van het Ridderkerkse zwembad „De Dolfijn” na een warme zomerdag. 't Is echt beschamend!

Laten we ons voornemen om speciaal in de vakantie ons best te doen om niet mee te doen aan ontlustering en verontreiniging. We moeten al het moois zien, maar ook ontzien. Prettige vakantie allemaal!

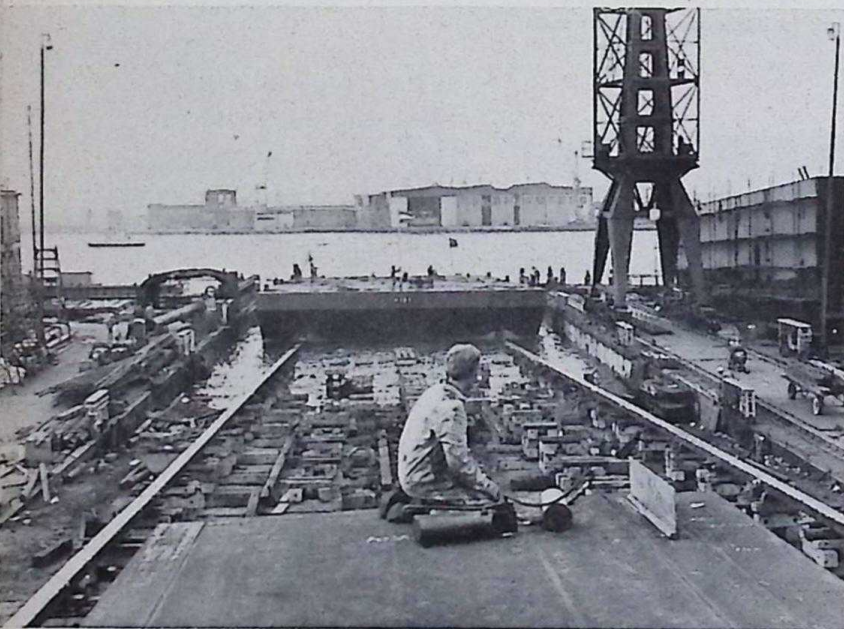
De waterkant biedt altijd fraaie beelden. Helaas deed ook hier de vervuiling zijn intriede.

Veel variëteiten in o

Op 17 mei gleeed bouwno. 1032 te water. De „Pieter Winsemius” ligt te laden voor CO 8870, het Brown & Root-project voor Bantry-Bay.

Tien dagen later, dezelfde helling. De Franse ponton liep goed hard. J. IJsselstein kreeg niet eens de kans om te pompen.

...de moeite van het aankijken waard...

Als wij dit schrijven ligt er een zonnig pinksterweekeinde achter ons. Wel warm, maar heet...? Nee, dan zijn we de laatste tijd bij Boele wel iets anders gewend. Af en toe was het wel bijzonder heet aan het scheepsbouwfront. En, gelukkig voor het bedrijf waren ook de machinefabriek en koper-slagerij over het algemeen goed van werk voorzien.

De nieuwbouw zat, wat men noemt, in een reuze piek...! Want, koste wat kost, de Volker-zuiger (B 1032) moest op 17 mei te water om oplevering in juli mogelijk te maken. En natuurlijk gleeed zij op die bewuste zaterdagochtend voor-spoedig in haar element (zie foto 1). En precies 10 dagen later gleeed (zoals foto 2 laat zien) zo mogelijk nog voor-spoediger maar in ieder geval met een enorme snelheid bouw-nummer 1034, de „Franse bak”, zoals de reuze-ponton voor de Parijse firma Hersent alom wordt genoemd, te water. En als u dit leest zal zij waarschijnlijk reeds, volgestuwd met zo'n 1000 ton ontginningsmateriaal, op weg zijn naar Noord-Afrika.

De loodsboot „Capella” maakte haar 2e proeftocht en zal na afwerking van de puntenlijsten half juni haar dienst voor de rede van Vlissingen gaan aanvangen, samen met haar zuster „Wega”, bij werf Vuyk in aanbouw. Het was een moeilijk en compact schip om te bouwen. Betrekkelijk klein, maar „alles derop en deran”.

Wie de proeftochtfoto aandachtig bekijkt zal met ons eens zijn, dat zij de moeite van het aankijken waard is...

Gestart is reeds met het maken van de sekties voor bouw-nummer 1033, het dubbelrompschip. Gedeeltelijk zal het afschrijven en branden door middel van de Telorex-brandsnij-machine geschieden.

Een heel ander soort werk, waarmee we al een eind op weg zijn, is het maken van de ponton „Tak 9” uit het tankschip „Isocardia”. De beide lasloodsen maakten hiervoor de vlak-sekties met wrangen en zaathouten.

Het spectaculaire werk hieraan moet nog komen (zie het artikel op pagina 10 + 11).

Ons voormalig bouwnummer 1028, de Beverwijk 31, meldde zich weer op de werf. Bij Schotland moet zij in de rots-bodem gaan graven. In verband hiermede moeten zowel de persleidingen als de snijkoppen worden opgelast met een bijzonder harde laag materiaal.

Het CO-werk beleefde een piek met een tiental (!) opdrachten voor Brown & Root. Zo'n achthonderd ton staal moest in totaal 7 weken worden verwerkt voor allerlei constructies voor het Bantry-Bay project van Gulf Oil, d.i. de bouw van een aantal kunstmatige eilanden voor de Ierse kust, bestemd voor het meren van mammoet tankers.

Wij moesten kunst- en vliegwerk op vele fronten toepassen om alles op tijd klaar te krijgen.

Niet in het minst, en dat mag wel eens worden gezegd, van de ploeg op het nieuwe terrein, waar elf trailers plus een schip vol materiaal op één dag een gewone zaak werd. Transport-man Jaap Muntz kreeg er iedere dag een paar grijze haren bij. Gelukkig had hij in oud bootsman René v. d. Boom een stuwadoor van allure, die schotten, balken en clamps deskundig in de buik van de Pieter-Winsemius deed „storten”.

Gelijktijdig kwam, naar ons gevoel met een schok, de repa-

e activiteiten

ratie weer sterker op gang. De laatste weken waren aan de werf een aantal veel werk vragende schepen. Vrij willekeurig doen we hieruit een greep.

De Espérance V vroeg om een nieuwe kop. In drie weken tijd kreeg zij die. De sekties hiervoor kwamen van lasloods II. Met veel fantasie had men hiervoor een spantenvloertje gemaakt. En passant moesten er ook nog een nieuw voordek en een nieuwe voorhut in, inclusief het timmerwerk.

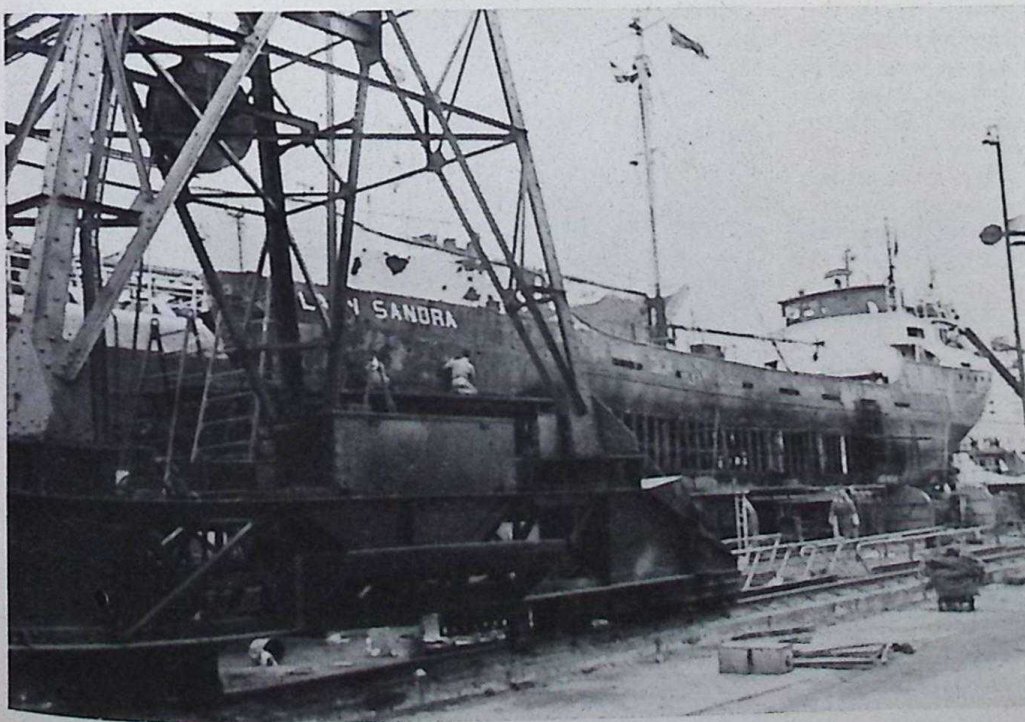
De „Lady Sandra” was een klein bootje. De foto hieronder laat zien dat daaraan toch wel een hoop te karweien viel! De „Ole Rinde” was ook aan een grote beurt toe. De machinefabriek lag enkele dagen vol met luiken van dit schip. „Effetjes nieuwe pinnen maken”, zegt de bankwerker dan. Onderwijl werd in recordtijd ook de BB huid veresteld. Andersoortig werk verrichtte baas Van Veen met zijn mensen op de superbok „Ir. Snip”, die na haar onmisbare steun bij de uitvoering van de deltawerken geschikt gemaakt zal worden voor het normale bokkenwerk. Er moest soms griezelig hoog in de giek worden geklommen voor dit karwei.

Een karwei, dat niet alledag voorkomt, was het trekken van 4 zuigers en 1 voering van de m.t. „Stiklestad”. Het ongewone was tweërlei. In de eerste plaats de grootte van de tanker, want 't was een 100.000 tonner, waarvan je de machinekamer beter met machinehal kunt aanduiden. Het tweede opvallende punt was de snelheid, waarmee de bankwerkers het

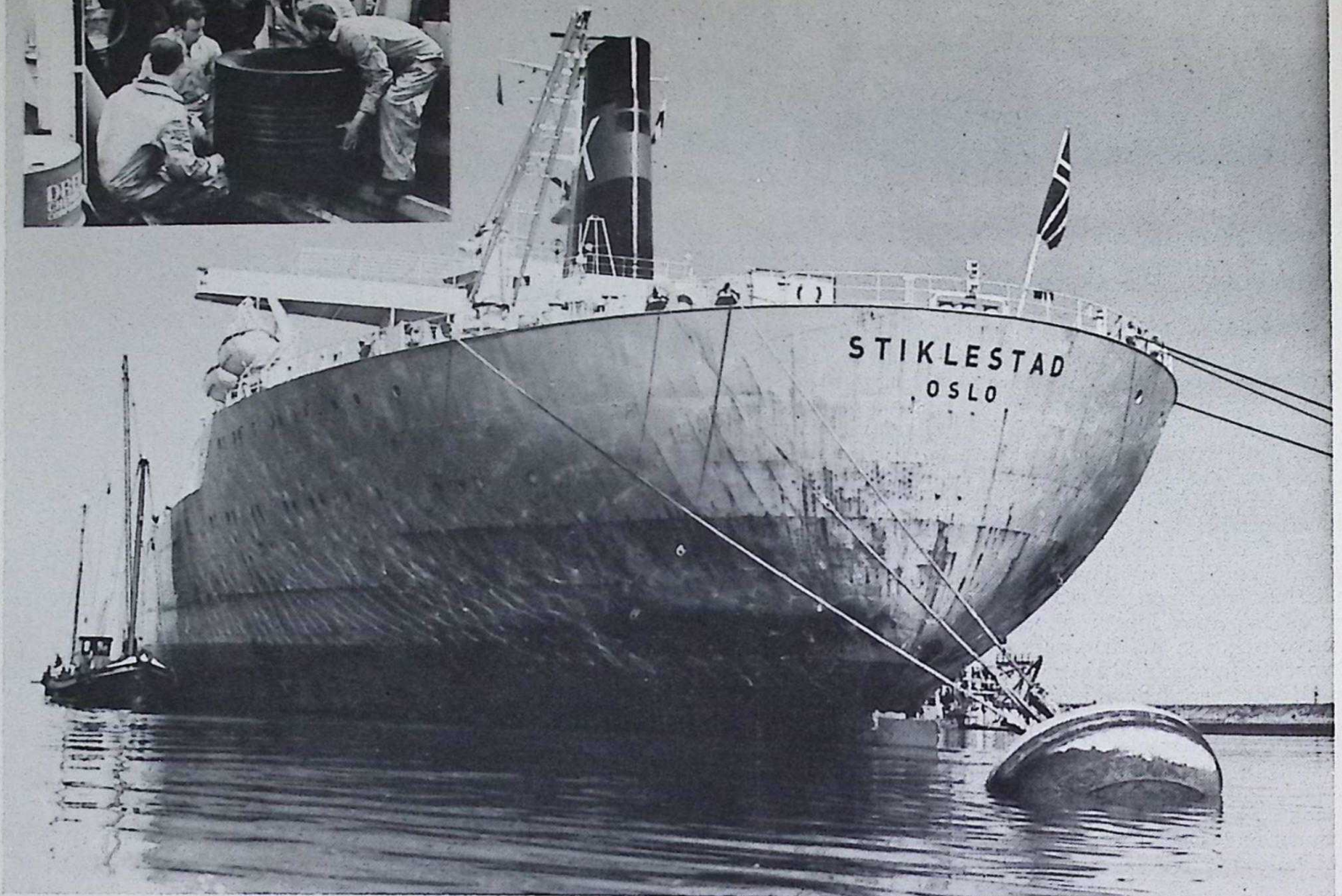
Cutters geschikt maken voor rotsbodem. De lasser is J. Verveer.

„Lady Sandra”. De foto laat de beste kant van Sandra zien. Haar B.B.-zijde was er nog veel erger aan toe!

Kopreparatie Esperance V. Brander D. Kuiper laat toch nog maar een stukje zitten ook...

In de machinekamer van deze 100.000 tonner bood onze afd. machinefabriek de snelste denkbare service. V.l.n.r. A. Hofman, W. Sinon, F. de Munnik, W. Huisman, J. Vorster. Staand: K. Verhoeven.

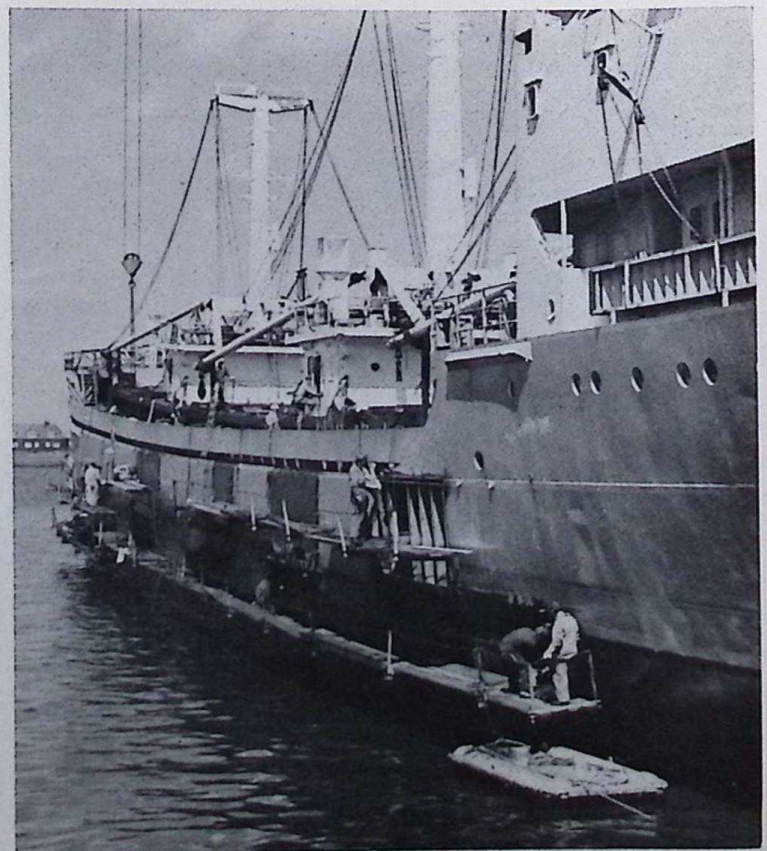
karwei klaarden. In een dag-en-nacht actie was het in 2 x 24 uur gepiept. 't Waren zuigers van 840 mm diameter. Acht van deze zuigers leveren met elkaar een vermogen van 24.000 pk.

Dit alles was slechts een fragment van het vele werk dat werd geklaard. En, hoe belangrijk het ook is voor ons bedrijf en ons aller maatschappelijk welzijn dat er veel werk wordt verzet, de vakantie staat voor de deur en laten we het dan allemaal maar een paar weken vergeten. We zullen ervaren dat de bestijging van de Drachenfels weer heel wat anders is dan het opklimmen van die roestige ruimpladder; dat een kudde Drentse heideschape bij ondergaande zon veel mooier is dan de mooiste verlenging onder de schijnwerpers van het dok. Dat geen Simplex-afdichting zo doelmatig is als de kieuwen van die brasem welke u boven water haalt.

En dat de schilderijen uit de Van Beuningen collectie in Boymans de mooiste tekening van welke motorfundatie dan ook tot een vod doen bestempelen.

Na deze ervaringen zullen we dan ook onze „brood"-nodige dagelijkse arbeid weer meer naar juiste waarde weten te schatten. Alles op zijn tijd!

We wensen u veel plezierige ervaringen, veel ontspanning en heel veel zon.

Grote beurt van de Ole Rinde. Op de voorgrond R. Tarmond en J. Langenberg.

FEEST AAN HET WAALTJE

Uitleggen wie K. K. is, heeft geen enkele zin, want dat weten we allemaal. Bovendien stond er een prachtig stukje in een concurrerend blad, Het Zuiden genaamd.

Een jubileum in Rijsoord kan niet gewoon gaan; daar is het Rijsoord voor. „Mannen” had J. Schop tegen bazen en assistenten gezegd, „breng vanavond allemaal een klein cadeautje voor Klaas mee en zorg, dat je allemaal om half acht bij mij thuis bent” (Schop woont vlak bij v. d. Linden). Op het afgesproken uur waren ze er allemaal. Schop spreidde een ketelpak uit op een draagbaar en het ketelpak werd zorgvuldig opgevuld met cadeautjes en houtwol. Mombakkes, helm en werkschoenen voltooiden het geheel. Snel werd een stoet geformeerd. Vier man aan de draagbaar, de rest erachter en voorzichtig, voetje voor voetje, trok het spul over de Straatweg, nagestaard door voorbijgangers, die innig medelijden hadden met het slachtoffer van het ongeval.

Stom- en stomverbaasd was de jubilaris toen deze invasie zich over zijn huis voltrok, maar verbazing maakte gauw plaats voor uitbundig plezier, toen het lichaam van het „slachtoffer” vakkundig door de jubilaris van de ingewanden werd ontdaan.

Het werd een jubileumviering, die er echt uitsprong, maar die ook aantoonde, hoezeer op ons bedrijf het werk van onze verbandmeester wordt gewaardeerd.

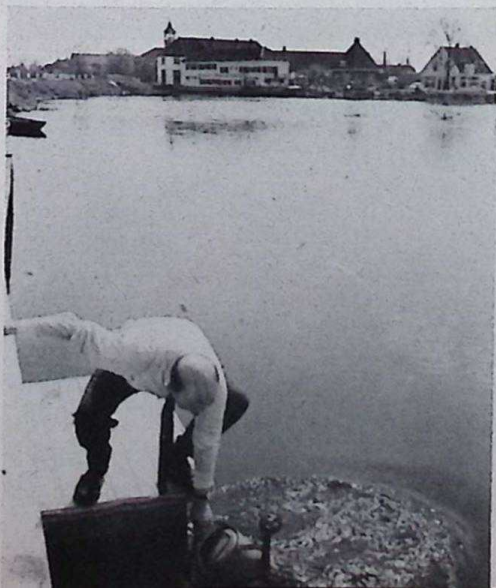
Rijsoord is een dorp, waar je geen vat op krijgt. Raar dorp. Lange jaren achtereen denk je b.v. dat ze er niet aan voetbal doen en dan hoor je plotseling: Rijsoord is kampioen. Oranjefeesten hebben er een recordbezoek, maar als hun muziekcorps met drumband en majorettes uitrukt voor een mars, dan vertoont zich niemand op straat. Een enkele koe geeft dan ter aanmoediging een paar goedkeurende loeien weg, dat's alles. In Nederland had nooit iemand van Rijsoord gehoord en plotseling werd er in 1940 een capitulatieverdrag getekend. In dit van bokkensprongen welvoorzien dorp woont K. K. van der Linden, onze populaire verbandmeester, die op 19 april zijn 25-jarig Boele-jubileum vierde.

▲ Weer een cadeau uit des slachtoffers buik: een verrekijker.

◀ Links: een ideaal plekje om te wonen.

◀ Hiernaast: de tuin wordt grondig bijgehouden.

GEEN KEURIG MAAR WEL EEN JUIST REISVERSLAG

Begunstigd door fraai zomerweer... zo zou het reisverhaal beginnen als u een keurige verslaggever had. Dat hebt u niet. Daarom moet u eerst vernemen, dat verbandmeester v. d. Linden op blote voeten door bus 7 liep. Niet belangrijk, maar wel tekenend voor de sfeer. U weet, dat we altijd een bedragje lappen om mevrouw Boele een bloemetje aan te bieden.

„Ik kom met de pet rond”, zei v.d. Linden door de micro van bus 7, „en ik hoop dat de lui achterin zich ook eens netjes gedragen”. De lui achterin (Schop, Snijders, Vlasblom en zo) wisten daar een antwoord op. Ze vlijden Klaas languit op de achterbank en trokken hem schoenen en sokken uit. „Ga nou maar met de pet rond...” Zo ging dat. Langs golvende korenvelden en doorploegde akkers reden wij... zo zou een ordentelijke verslaggever vervolgen,

maar bij gemis hiervan, moet opgemerkt worden dat naar Harderwijk rijden een rot end is zonder koffie. En als u dan toch wil weten, hoe het weer was... wel, schitterend. Heel de dag zon. En dat konden we goed gebruiken daar in en om de Koningin Julianatoren. Vooral om. Want de bossen zijn er mooi en dat noodt tot wandelen. Botsautootjes, botsbootjes en ander gesnor hadden weinig aftrek bij dit weertje.

Een keurig verzorgde maaltijd werd genuttigd in... ach zemel, hou je mond en laat mij het even vertellen. Weet je watte we allemaal op hebben in Tivoli? Soep met behoorlijk wat ballen (ik vier, Dammis Kooy zeven, Theo Peskens ook zeven, mevrouw De Snoo zelfs negen, zag ik). Wiener schnitzel en roomijs Hélène. Dat stond tenminste op het menukaartje. Ik kreeg een hoge dunk van die Hélène.

Nieuws heb ik ook nog voor u. De reisvereniging is aan het vergrijzen, dat weet u. 't Zijn hoofdzakelijk oudere werknemers en gepensioneerden, die lid zijn. Laat ik nou uit betrouwbare bron vernomen hebben, dat een flink aantal jongedames van kantoor besloten hebben om voortaan ook mee te gaan. Serieus. Uit het diepst van onze weliswaar gepensioneerde, maar nog piepjonge

harten zeggen wij: van harte welkom. Hoe meer, hoe liever.

Nog meer nieuws komt van de chauffeur uit bus 3. In Flevoland is hij overvallen door bandieten. „Je geld of je leven”, zeiden de schoften. „k Heb geen geld”, zei Arie. „Waar werk je dan?” „Bij de Twee Provinciën”. „Och man, dan heb je nog geen leven ook. Ga maar”.

In het onvolprezen Tivoli zat er iets fout met de damestoiletten en de microfoon. De eerste deden het wel, maar

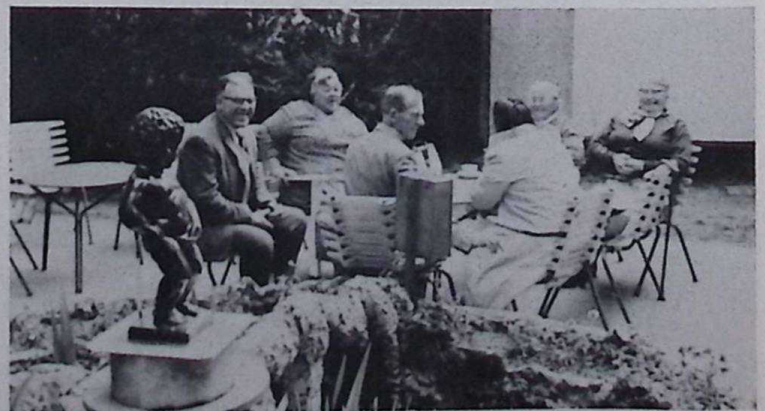

Bosnymphen

De start

Waar zijn we nou, Apeldoorn of Brussel?

Passencontrole

Kraambezoek

mochten niet gebruikt worden. De microfoon mocht gebruikt worden, maar deed het niet. Mijnheer de Weerdt schreeuwde het zo leuk door de zaal: „Als er dames zijn, die moeten, die moeten dan nu gaan”.

Laten we tot slot de keurige verslag-

gever ook even aan het woord laten komen, want hij stond al zo lang te popelen:

Al met al, geachte lezers, was dit weer een reis, die de reputatie van onze reisvereniging gestand deed. Doeltreffend georganiseerd en tot in details verzorgd.

Het aantal deelnemers was groter door de samenvoeging der bedrijven en dat heeft het plezier alleen maar groter gemaakt.

Compliment aan organisatoren, chauffeurs, obers en allen, die hun bijdrage hebben geleverd aan reis 1968.

Steengoeie paling

Tivollvrijers

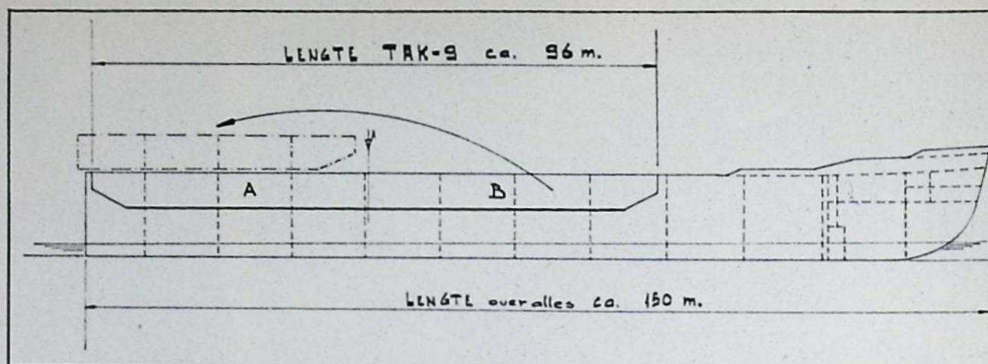

Bassencantate

Vretesconferentie

Schets 1

Operatie TAK 9

In de maand april ontvingen we van W. A. v. d. Tak's Bergingsbedrijf de opdracht voor de bouw van de Tak 9. De opdracht houdt in, dat we uit het bovengedeelte van de voor de sloop bestemde tanker Isocardia een zeevaardige bak moeten maken. De lengte moet worden ca. 95 m. de breedte blijft gelijk aan die van de tanker nl. 25,68 m. en de holte wordt 6 m in de zijde.

Een handige huisvrouw gooit niet gauw iets weg. Uit kleren, die voor Jantje te klein geworden zijn, weet zij wel weer iets te maken dat voor Pietje geschikt is. Niet voor de zondag natuurlijk, maar om in te kunnen robbedoezen.

Vergelijkbaar is de bouw van de Tak 9, 't wordt geen mooi schip, maar iets van praktische waarde voor de opdrachtgever en... 't hoeft niet nieuw gekocht te worden. Een eenvoudige opgave is het voor huisvrouw Boele echter allerm minst. Onze technici hebben geducht

moeten tekenen en piekeren over de vraag hoe dit karwei tot een goed einde gebracht kan worden. Aan de hand van de schetsen zullen we trachten u duidelijk te maken hoe het karwei aangepakt zal worden.

Van de tanker moeten dus het dek en de huid, zo luidt de opdracht, benut worden. Van het stuk dek, dat overblijft, worden de verticale eindschotten en de oplopen aan voor- en achterzijde van de ponton gemaakt. Er ontbreekt dus een bodem. Die moet er nieuw ingemaakt worden. Op schets 1 is dat met een dikke lijn aangegeven. Het gehele vlak zal een totaalgewicht hebben van ongeveer 600 ton. Om te voorkomen, dat bij de bouw gebruik gemaakt moet worden van een helling of een dok is de volgende bouwwijze gekozen.

Schets 1 toont welk gedeelte uit de Isocardia moet. Eerst wordt het gedeelte B doorgebrand en op A geplaatst. In

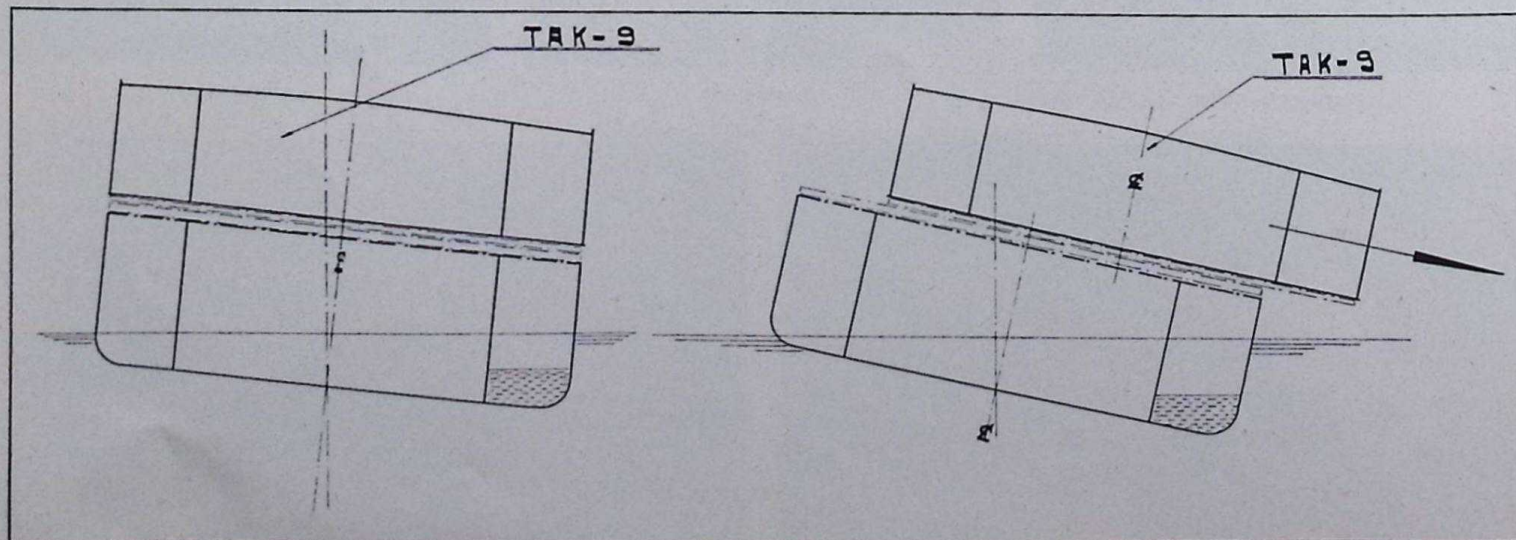
het vrijgekomen gedeelte wordt onderstopping en stapelloopuitrusting aangebracht en daarop wordt een nieuwe vlaksectie geplaatst. B wordt dan weer teruggeplaatst en het vlak wordt er aan vastgemaakt. Dan volgt een zelfde handwijze met het gedeelte A. 't Wordt op B geplaatst en nadat het vlak op dezelfde wijze er ingemaakt is, gaat A weer terug. A en B kunnen dan aan elkaar gekoppeld worden.

Er staat nu een volledig afgebouwde bak aan boord, die rust op smeergoten terplaatse van zeven dwarschotten. Om de bak van de Isocardia af te laten glijden, moet het schip aan één kant gebalast worden en dan moet het hele gevaarte van ruim 2000 ton zo de rivier in smakken (schets 2).

Daags na Pinksteren, 4 juni dus, werd sectie B op A geplaatst, een bijzondere spectaculaire operatie. Daar de sectie 860 ton weegt, moest aan beide zij-

2. 10.40 uur: haven 2-3 afgesloten, bokken vastgemaakt.
3. 11.15 uur: sectie B zweeft boven de Isocardia.
4. 12.00 uur: B nagenoeg boven A gemanoevreerd.
5. 13.00 uur: Bokoperatie B op A voltooid.

Schets 2

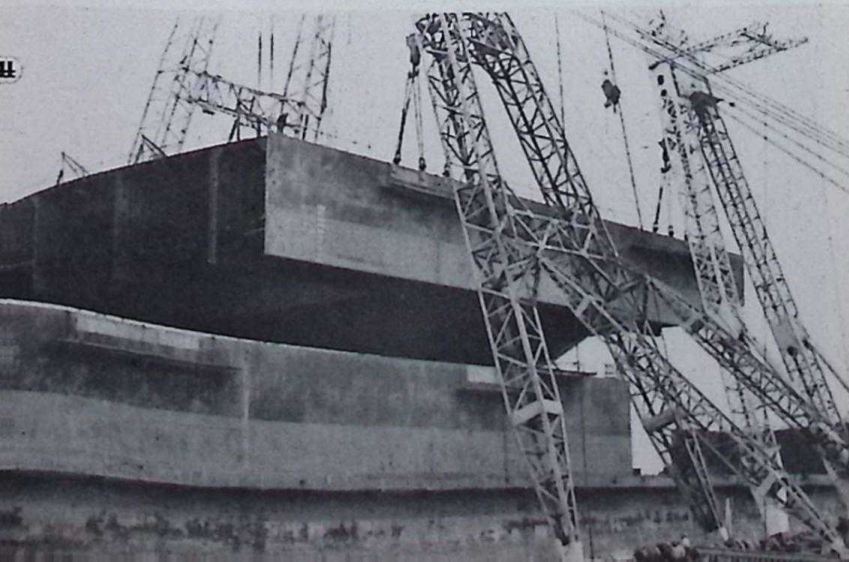
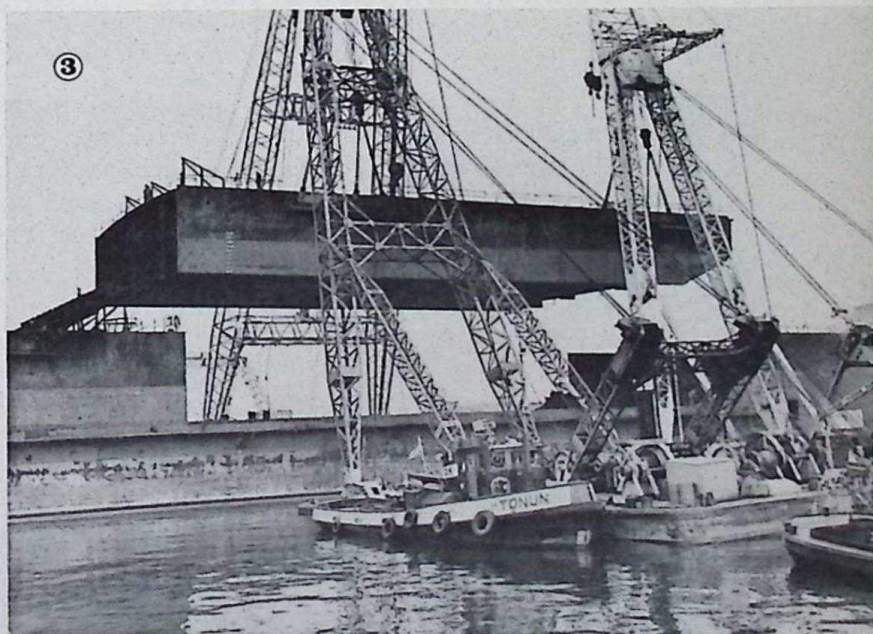
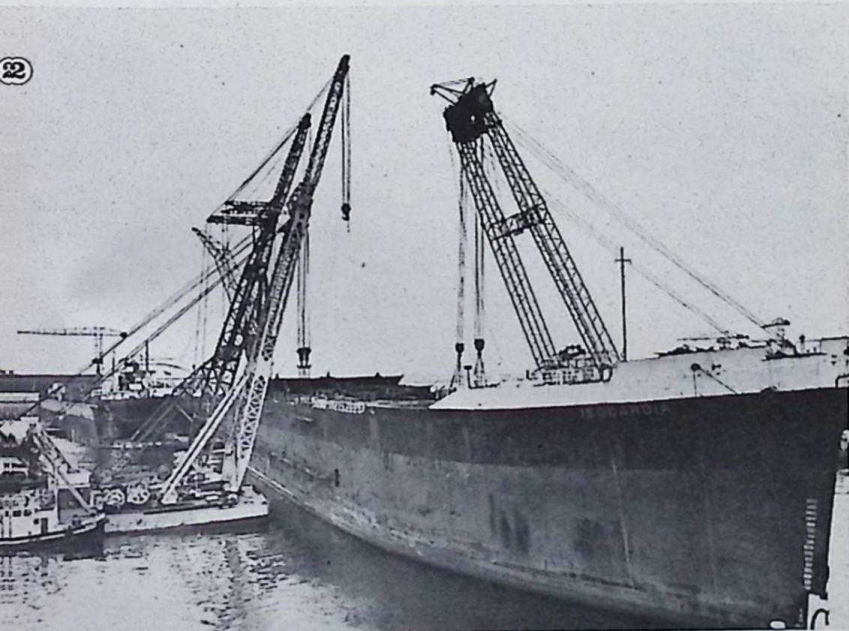
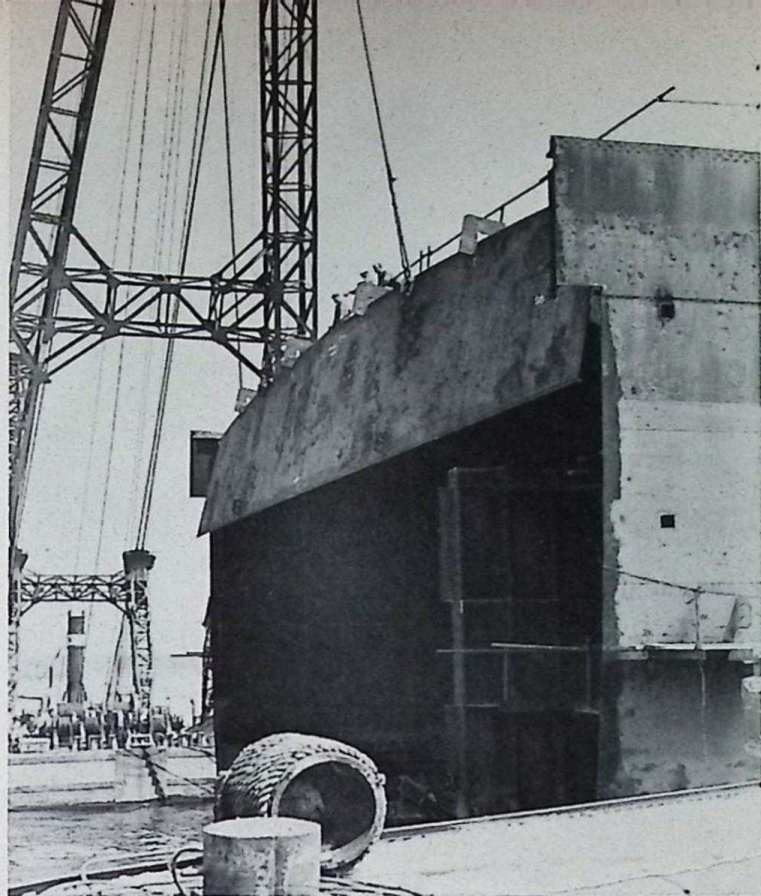

den van het schip met bokken gehesen worden. Midden op de rivier dus? Nee, da's te gek. Deze oplossing werd gevonden. De Isocardia werd versleept naar haven 2-3 en kwam zo precies tussen dokpier en het hoofd van haven 2 te liggen. Haven 2 en 3 waren dus afgesloten, maar de dag voor Pinksteren waren de bokken Simson en Heracles al in haven 2 gebracht. De Ir. J. G. Snip, de aan de werf liggende 500 tons bok, werd aan de andere kant ingezet. Bijzonder vlot werd sectie B op A geplaatst.

Op 27 mei werd deze verticale frontplaat bijgeplaatst.

De tweede bokoperatie, het terugplaatsen van sectie B en het op B plaatsnemen van sectie A, zal op 21 juni plaatsvinden. De 3e bokoperatie, het terugplaatsen van sectie A, is volgens een voorlopig programma gepland op 8 juli. De voorlopige afloopdatum is gesteld op 25 juli.

Bokoperatie B op A

De secretaris van de ondernemingsraad liet zich niet „tuk" nemen

Verbeten werd er soms om de voetbaleer gestreden

Machinefabriek won voetbaltoernooi

Opnieuw bleek op zaterdag 18 mei '68 hoe het sportveld in een behoefte voorziet. De elftallen van de verschillende bedrijfsafdelingen bekampten elkaar in een onderlinge competitie en als je zo langs het lijntje ziet, hoeveel plezier de deelnemers aan zo'n dag beleven, wel, dan denk je toch wel even: niet gek, dat sportveld.

Het toernooi was aanvankelijk vastge-

steld op 4 mei, maar om negen uur, de aanvangstijd, stroomde een aanhoudende regen bij bakken uit de hemel. Er zat niet anders op dan de zaak in allerijl af te gelasten. Om tien uur scheen de zon....

In totaal moesten 21 wedstrijden gespeeld worden, die 20 minuten duur-

den. Dank zij goede organisatie kon het programma stipt afgewerkt worden, zodat precies op tijd, 17.00 uur, de laatste wedstrijd eindigde. Voorzitter P. de Wijer reikte de prijzen uit aan de aanvoerders van de drie hoogst geplaatste ploegen. Woorden van waardering werden uitgesproken voor de correcte leiding van de drie scheidsrechters, de heren de Hon, Stolk en Maastricht.

Joop v. Wingerden, aanvoerder der mach.fabriek, ontving de trofee en bloemen....

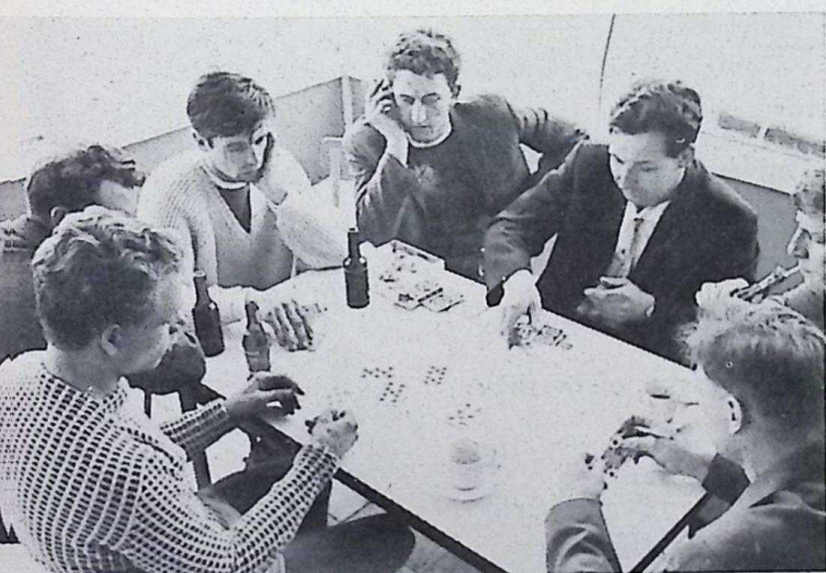

... die door vrouw (2e v.l.) en zoon werden bewonderd

De vaders goed op schot, de kinderen lekker op schoot

Tussen de wedstrijden door legden de „vrije” voetballers een kaartje
„Ik schiet zo ontzettend hard dat ik mijn hart vasthou voor die arme keepers”,
zei Kees Lagendijk

DE UITSLAGEN

waren als volgt

Administratie—Combinatie	0—0
Koperslagerij—Lasloods	0—2
Mach. Fabriek—Scheepsbouw	1—0
Timmerloods—Administratie	0—4
Combinatie—Koperslagerij	0—0
Lasloods—Mach. Fabriek	0—1
Koperslagerij—Timmerloods	0—0
Mach. Fabriek—Combinatie	1—0
Scheepsbouw—Lasloods	1—0
Administratie—Koperslagerij	0—1
Timmerloods—Mach. Fabriek	0—1
Combinatie—Scheepsbouw	1—0
Mach. Fabriek—Administratie	1—1
Scheepsbouw—Timmerloods	1—0
Lasloods—Combinatie	1—0
Koperslagerij—Mach. Fabriek	0—0
Administratie—Scheepsbouw	0—1
Timmerloods—Lasloods	0—2
Scheepsbouw—Koperslagerij	0—0
Lasloods—Administratie	1—0
Combinatie—Timmerloods	1—0

DE EINDSTAND

	gesp.	gew.	gelijk	verl.	pnt.	voor	tegen
1. Mach. Fabriek ...	6	4	2	0	10	5	1
2. Lasloods	6	4	0	2	8	6	2
3. Scheepsbouw ...	6	3	1	2	7	3	2
4. Combinatie	6	2	2	2	6	2	2
5. Koperslagerij ...	6	1	4	1	6	1	2
6. Administratie ...	6	1	2	3	4	5	4
7. Timmerloods	6	0	1	5	1	0	9

Het winnende team van de machinefabriek

Financieel overzicht Sociaal Vorzienings- fonds 1967

Ontvangsten:

Ingehouden premie werknemers (1e halfjaar 0,30/o, 2e halfjaar 0,40/o)	f 30.300,83
Bijdrage N.V.	„ 30.300,83
Bijdrage Phs. van Ommeren N.V.	„ 1.500,—
Bijdrage Wm. H. Müller - Blue Star Line	„ 1.000,—
Restituties	„ 75,—
Niet uitbetaalde winstuitkering	„ 17.985,95
	<hr/>
	f 81.162,61

Uitgaven:

Vergoeding wegens verzuim voor het bezoek aan huisarts, tandarts, specialist enz.	f 23.487,84
Vergoeding wegens verzuim bij ziekte van huis- genoten	„ 8.642,98
Aanvullende uitkeringen ziekte wet krachtens artikel 22 lid 1 van de C.A.O.	„ 5.884,99
Aanvullende uitkeringen ongevallen wet krachtens artikel 22 lid 2 van de C.A.O.	„ 8.012,01
Halve wachttag ziekte wet	„ 23.031,—
Kosten commissieleden	„ 527,53
Bijdrage aan de Interkerkelijke Stichting voor Maat- schappelijk werk, berekend naar het aantal ver- pleegdagen	„ 1.814,—
Bijdrage in de kosten voor gezinshulp	„ 1.930,86
Bijdrage in de kosten voor hulp in de huishouding	„ 1.582,75
Verstrekkings in natura bij ziekte van werknemers	„ 463,08
Verstrekkings in natura enz. bij ziekte van huis- genoten	„ 280,15
Tegemoetkoming in de kosten voor geneeskundige behandeling	„ 701,75
Tegemoetkoming in de reiskosten voor geneeskun- dige behandeling	„ 204,85
Vergoeding van reiskosten bij ziekte of overlijden van huisgenoten	„ 590,—
Fruitschalen voor ziekenhuispatiënten en lang- durige zieken	„ 538,—
Tegemoetkoming in de kosten voor veiligheidsbrillen	„ 1.509,29
Uitkeringen bij overlijden van werknemers	„ 1.200,—
Uitkeringen bij overlijden van echtgenoten	„ 600,—
Uitkering bij invaliditeit	„ 720,—
Vergoedingen voor kunstgebitten	„ 986,15
Tegemoetkoming in de kosten voor hoorapparaten	„ 575,—
Tegemoetkoming in de kosten voor steunzolen, elastieke kousen enz.	„ 201,90
Bijdrage in extra kosten bij ziekenhuisopname van huisgenoten	„ 300,—
Schadevergoeding	„ 124,—
Herniaplanken	„ 305,89
Hulpmiddelen	„ 496,29
Diversen	„ 10,—
	<hr/>
	f 84.720,31
Nadelig saldo	f 3.557,70
Saldo Sociaal Voorzieningsfonds Boele per 1/1/67	f 25.140,82
Saldo Sociaal Voorzieningsfonds Gebr. Pot per 1/7/67	„ 5.179,65
	<hr/>
	f 30.320,47
Nadelig Saldo over 1967	„ 3.557,74
	<hr/>
Saldo Sociaal Voorzieningsfonds per 31/12/67	f 26.762,73

Tootoetje

Alles draait bij Kees en Jenny op 't ogenblik om tootoetje.

Ze hebben een splinternieuw Dafje gekocht, zie je.

Dat is niet van vandaag of gisteren, dat voelt u wel. Ze hebben er een tijd voor gespaard. Om eerlijk te zijn, ze hebben er zuinig aan voor gedaan.

Dat kan op vele manieren, als je werkelijk wilt.

Kees stopte met roken en dat scheelde direct al een hele slok op een borrel. Eén pakje per dag, rekende hij uit, dat kost per jaar f 550,—. (Alle mensen, als ik tien jaar niet rook, heb ik een splinternieuwe auto!)

De borrel schafte hij ook af. Jenny leverde haar aandeel door op de kleintjes te letten. Ook dat kan op vele

manieren, ontdekte ze. En dikwijls bereik je met minder geld betere resultaten, vond ze. Al dat gesnoep van de kinderen bijvoorbeeld. Niks waard. Alleen de tandarts heeft er voordeel van. Als je werkelijk sparen wilt dan kan er veel, vonden Jenny en Kees. Al een paar jaar waren ze niet met vakantie gegaan. Doodgewoon thuisgebleven. En fijn hoor! Kees had een vijvertje in de tuin gemaakt en ze hadden fietstochtjes gemaakt en zo! Heerlijk! De vakantietoeslag ging mooi in de autopot.

Afijn, het Dafje was er nu. Ze waren er vol van. Wat een bezit!

Wat een rijkdom!

Zeker een half jaar van tevoren waren ze aan het wikken en wegen geslagen wat voor soort auto ze zouden kopen. Een lelijke eend, een kever, zo'n wegluis

of wat voor gedierte ook. Elk beest bleek zijn eigen voor- en nadelen te bezitten. Om duizelig van te worden. En iedereen verschaftte goede raad: een Dafje moet je nooit doen, want dat is een vervoermiddel, beslist geen auto. Een eend word je zeeziek in. Een Volkswagen is te algemeen en een Opel zwabbert over de weg. Een N.S.U. maakt te veel herrie en in een Renaultje zit je met je achterwerk bijna op de straatstenen. Van alle voormelde merken hadden ze folders in huis. Prachtige folders, waarop je vaders met blijde gezichten koffers moeiteloos achter in glimmende auto's zag frommelen, terwijl een mooie vrouw en knappe kinderen alreeds met kostelijke glimlachjes op hun aangezichten in de slede gezeten waren.

Een auto kopen bleek erg moeilijk. Afijn, 't is tenslotte een Dafje geworden en nadat deze beslissing gevallen was, werd er over niks anders meer gepraat dan over de Daf. Over ondergeschikte vraagstukjes waren ze het gauw eens, zoals matten erin of niet, a.r. of w.a. verzekerd, open of dicht dak, kleur van de auto en bekleding en zo.

Hoofdzaak was: Daf.

Om tien uur zaterdagmorgen zou de vertegenwoordiger de auto brengen. Om kwart voor tien stonden ze beurte- lings voor 't raam de weg af te turen of t'ie nog niet kwam. Prompt om tien uur reed het Dafje voor. Klein proef- ritje gemaakt. Verrukkelijk. Daarna voorzichtig achter het huis gereden waar hij net staan kon. Allemaal eromheen. De burens ook. En kennissen. Onverstoorbaar hoorde Kees de opmer- kingen aan: „Nounou, je kan wel zien waar 't geld zit — durf je er wel mee te rijden, Kees — we zijn nou zeker te min geworden.”

Jenny was zenuwachtig, kon het alle- maal nog niet best geloven. Sleurde haar zontje met „moet'ie nou al kapot” achter het stuur vandaan en praatte druk met de buurvrouw over de vele voordelen van een Daf.

„Mellukboer!”, riep een ongeïnteres- seerde stem op de achtergrond.

„Joehoe!”, riep Jenny, „zet maar neer. Eén yoghurt, één vla en twee liter dafmelk”, en herstelde met een beschaamd giecheltje: „Dagmelk, bedoel ik.”

CRONIQUELLA EN DOS CAPITULOS

Pero dejó a los holandeses la tarea de domarlas. Muchas cosas pueden contarlos del agua. Diques y canales, rios y lagos. Puentes formidables y verdes polders son también testigos de su tenacidad e inteligencia. Bravos marinos y colonizadores han extendido por el mundo su influencia y su poder.

Esta es la ruta de la gira de este año: Zeeland "Pais del mar". Las islas de Overflakkee, Duiveland y Beveland, completamente rodeadas y protegidas por enormes diques. Magníficamente enlazadas por soberbios puentes, maravillas de ingeniería. Merecen mención extraordinaria los de Haringvlietbrug y el Oosterscheldebrug, éste último de cinco km. de largo, detalle éste ya conocido con anterioridad por referencias. Ahí está también el dique tristemente famoso por su rotura en 1953. Ya está reparado y ya brillan al sol de nuevo y desde hace tiempo, los verdes campos, en ese tiempo cubiertos completamente por las aguas. Al constatar en estas líneas nuestra admiración, solo hacemos que rendir culto a una verdad de todo el mundo conocida.

II

Bueno, y ahora a contar el viaje a nuestra manera que también es crónica y hay algo que decir.

¿ Que cuántos participamos? Pues un autobús y sobraban asientos. Faltaban tres, pero como este año se descontó el "reisgeld" con bastante anticipo, el "chef" dijo que no había pega.

¡ No sabe nada Mister! ¿ Verdad?

Arreglado esto y el bus en marcha se oye una vez que dice: Marido, hoy no me digas nada, que es mi día. . . . .

El micrófono echaba "humo", y olé por las Señoras, desde que empezó hasta que acabó.

— Que salga una a cantar . . .

— Niña: coge el volante . . .

Y nosotros ¡hala! a callar y a aplaudir.

¿ Qué íbamos a hacer? Nos aturrullaron, en serio.

Así de alegres llegamos a un pueblo muy viejo en que no cabía el autobús por la calle. ¡Tan estrecha era! Voy a tener que copiar el nombre, pues, no es posible retener tantos nombres raros: ya está: Middelharnis. Era la hora del "koffie", y lo tomamos.

El patrón del "campo beniede", le da por hablar "spaans" y nos cuenta que aquello había sido un nido de piratas, que "comsí comsá", son palabras de él, se iban defendiendo con el "oficio".

Patrón también poquito pirata . . . . . Cuando él mismo lo dice . . . . . Y que por ahí va él también a pescar. Lo bueno del asunto es que por el Campo nadie le ha visto ni un mal boquerón . . . Un poquito de formalidad, patrón, si guierà sea por las canas: ¿eh?

En marcha de nuevo. Ahí no había quien se aclarara.

Tan pronto teníamos al sol de espalda, como de frente o de costado.

¡Vaya un lio de carreteras! ¡Ah! pero eso sí, a la hora del bocadillo, como "rayos" en el lugar indicado: Goes. De jamón y queso y recuerdo por los del año pasado: ¡sobraron! ¿Os acordais de aquella otra de Amsterdam, que del comedor había quien se bajaba a comprar arenques?

Como nuestras giras son "traga-millas", y quedaban unas cuantas por hacer, pues de nuevo al bus. Enfilamos hacia Brabant, dejando a nuestras espaldas las islas. El panorama era completamente distinto abundando los bosques por todos los lados.

En los alrededores de Tilburg pasamos junto a un Zoológico, y alquien propuso de visitarlo.

— Para fieras, ¡ ya hay bastantes en el coche! repelio el "chef".

— ¡Toma castañas!

Carretera adelante, nos dirigimos a un bosque a hacer una "bier", pagada por la Casa.

Pero, amigo, de la parte de popa, llegaban voces apremiantes.

Que pare el coche. Que aquí no se aguanta nadie . . .

Cuando paró, la puerta trasera estaba abierta . . . . . algunos respiraban, al fin, satisfechos, y los otros . . . . . esos se habían tirado en marcha, y andaban escondiéndose por los árboles . . . . . ¡ Habían llegado al límite!

¡Hay que ver con qué poca cosa se es feliz por un rato!

La "bier" al colete y a quemar millas. Esta vez a los parques de Efteling, cuyas excelencias podrán apreciar mejor en una próxima visita, muchos que se han quedado, cuando en compañía de los "kinderen", puedan conocer este estudiando fin de etapa. Todos los cuentos de Perrault y Andersen, escenificados y representados en tamaño natural, La Bella durmiente que respira, el Faquir Volador, que toca la flauta y florecen tulipanes, la cueva de las flores y las ranas, piscina, remos, carrusell, en fin, la ruina segura para el bolsillo de los "papis".

Por fin, el "avondeten", copioso y sabroso.

Emilio, entusiasmado, no sabemos de qué, juraba que se quedaba de pinche con una de las camareras . . . . . ¡Hala! ¡Hala! ¿Hablará en serio?

Bastante "rendidos", a las 10 estábamos de nuevo en casa. Y yo también concluyo, pues acabo de oír que . . . . . el "cura" tiene mucha "cara". Esto "pa" mi.

De nada, chicos. Hasta la otra.

Antonio Aded Rivera

Veertigste verlenging geboekt

Onze veertigste na-oorlogse verlenging van een zeeschip is geboekt.

Het is het Engelse vrachtschip „Apollo”, dat we in het najaar 24 voet langer zullen maken. 't Blijft echter niet bij verlengen alleen, want het schip moet ook nog omgebouwd worden tot containerschip. We kunnen dus spreken van een verbouwing en een verlenging. We krijgen er ongeveer twee maanden de tijd voor.

OFFSHORE TENTOONSTELLING „ODPEX-1968”

De titel van dit artikel roept een aantal vragen op. Wat is offshore en wat is Odpeex?

Het Engelse woord offshore is moeilijk te vertalen. Letterlijk betekent het: af-strand (off-shore). Het Hollandse woord, dat de bedoeling er van het best benadert, is „buitengaats”. Onder offshore wordt alles samengevat, wat te maken heeft met de olie- en gaswinning ter zee.

In de Ahoy-hal te Rotterdam werd van 20 tot en met 24 mei 1968 een tentoonstelling gehouden, die aan de bedrijven de gelegenheid bood te laten zien, wat zij op het gebied van offshore te bieden hebben. De tentoonstelling droeg de naam Odpeex, wat een samenvoeging is van Offshore Drilling and Production Exhibition (drilling: boringen — exhibition: tentoonstelling).

Ook ons bedrijf nam aan deze tentoonstelling deel, omdat ook wij ons aandeel leveren met de produktie van jackets, helicopterdekken, wellhead-protectors enz. In onze stand hin-

gen een aantal foto's in groot formaat, die toonden wat ons bedrijf op dit gebied al gemaakt heeft.

De grote blikvanger in onze stand was echter een twee meter lang model van het dubbelrompschip, dat we voor de Nederlandse Mij. voor werken Buitengaats gaan bouwen. In de „houten” leerschool werd op magnifieke wijze een bovenbouw gemaakt op een door de opdrachtgever ter beschikking gesteld „kaal” model. Onze schildersafdeling zorgde ten slotte voor een fraaie afwerking.

Zoals te voorzien was kreeg onze stand heel wat belangstellenden te verwerken. Trouwens, over het algemeen genomen trok de tentoonstelling veel bezoekers.

Leerscholieren zagen hun critici

Op 29 mei bood de grote Houtrusthal een leuke aanblik. Op lange rijen tafels lagen honderden werkstukken verzameld, die uit alle hoeken en windstreken van Nederland naar hier waren verstuurd. Uit alle steden en dorpen, waar Bemetel-examens werden gehouden, waren de proeven van vakmanschap in deze éne hal verzameld. Enkele honderden deskundigen onderwierpen elk detail van de werkstukken aan een zorgvuldig onderzoek, wat uiteindelijk moest leiden tot een bepaald puntenaantal.

Deze goed georganiseerde massa-beoordeling vindt eenmaal per jaar gedurende veertien dagen plaats en draagt de naam: opmeetcentrum. Onze leerschool koos dit centrum als doel van een excursie en vooral voor onze examencandidaten was het een bijzondere ervaring om te zien hoe hun werkstuk aan een minutieus onderzoek onderworpen wordt.

's Middags werd de jongens een rondvaart door de Rotterdamse havens aangeboden.

BOEKHOUDERS zijn sportieve JONGENS

Deel I - watersport

Als je ze ziet zitten daar op de administratieve afdelingen, dan zou je dat zo één twee drie niet zeggen. Maar toch zijn het sportieve jongens. En meisjes uiteraard.

'k Heb zelf deel uit mogen maken van dat illustere gezelschap, dus ik heb recht van spreken. Sportieve jongens en meisjes zijn het. Het onderwerp sportiviteit is dan ook het enige, waaraan de integratiecommissie zonder aarzeling voorbijgegaan is. Hier viel niets te integreren.

Er is een tijd geweest dat het op de administratie met de sportiviteit maar droevig gesteld was (ik spreek nu van een jaar of tien geleden). Maar sinds onze collega Piet ons bezwoer, dat we eigenlijk allemaal een stel dooie dienders waren, dat we geen soepel spiertje aan ons vadsige lijf hadden, dat we uit zaten te drogen achter ons bureau, dat een onbetekenend briesje wind ons al van de fiets blies, dat we niet meer

waren dan zoutpilaren, roestige spijkers, zakken, lorrebalen en nog enig ander ruwgeweven textiel, sinds die tijd is het allemaal anders geworden.

„Weet je wat we doen moeten, jongens?“, kreet Piet op zekere dag, „weet je wat we moeten doen? Dat zal ik jullie eens even vertellen. En dan moet je eens even niet tegenspreken (want dat deden we altijd als Piet iets beweerde). Weet je wat we moeten doen?“ Zijn stem steeg tot een hoogte, die iedere tegenspraak belachelijk gemaakt zou hebben. „We moeten allemaal zwemmen gaan leren!“

Daar waren we even stil van en dat waren we nooit zo gauw. Dat zei Piet daar zo maar even. Uitgerekend Piet, waarvan iedereen wist, dat hij net zo'n hekel aan water had als onze poes aan de hond van de bureu. En die haat zit diep.

Maar al kwam de proclamatie dan uit een bedenkelijke hoek, we voelden dat Piet gelijk had. Helemaal zeker werden we toen Piet uitweidde over de vele voordelen van zwemmen. Bloedsomloop, zenuwgestel en de stofwisseling en zo, dat zou allemaal beter worden. Piet had

gelijk natuurlijk. Niet dat ons bloed niet best omliep of dat het met onze zenuwen niet in orde was of dat onze stof niet al te best wisselde. Nee, maar dat eeuwige zitten, zie je. Dat vond Piet niet goed en wij ook niet.

Daarom lieten we ons door Piet opjuinen en gingen onmiddellijk over tot stichting van een zwemclub. Het ledental van acht dreigde terug te lopen, toen bleek, dat we alleen maar 's morgens vroeg in het Ridderkerkse zwembad terecht konden. Maar het was weer Piet, die de loftrumpet stak over vroeg opstaan. Uitgerekend weer Piet, waarvan het toch in wijde kring bekend is, dat hij elke morgen met een natte spons door zijn moeder wakker gedrenkt moest worden, waarop hij dan prompt weer in slaap viel.

Diezelfde Piet verkondigde nu met een effen gezicht, dat morgenstond goud in de mond had, waarop de heer Meerman zachtjes begon te neurien „wordt wakker, het zonnetje is al op“. „Juist“, riep Piet, „de bloemetjes kijken dan al uit hun dop, we gaan morgenochtend te half zeven beginnen met de eerste les.“

BOEKHOUDERS zijn sportieve JONGENS

En we gingen. En we waren er allemaal, Leen, Gerrit, Jaap, Thijs, Joost, Wim, Gerard en... ja hoor, Piet was er ook. Een splinternieuw diep zwart zwembroekje had'ie an, dat formidabel afstak tegen al het spierwit. Hij had het knap koud, maar hij deed zijn uiterste best om dat blote feit te verbergen.

„Boekhoudploeg van Boele het water in”, grapjaste de badmeester en behoedzaam liep al het witte boekhoudvlees het pierebakkie in. Piet achteraan, hevig rillend en schokkend en met idiote grimassen op zijn toch al niet zo denderend gezicht.

„Plankje pakken, strekken en uitdrijven! Goed zo! Arm aan de creditzijde langzaam naar achter brengen... juist... buigen, klap dicht die benen...” en zo leerden we allemaal zwemmen. Behalve Piet.

Desgevraagd zei hij de volgende morgen: „Je denkt toch zeker niet dat ik achterlijke ben om elke ochtend om half zeven in Ridderkerk kou te gaan hebben? Voel eens aan je hoofd.”

Dat hebben we gedaan, althans aan ons voorhoofd.

Deel II - wandelsport

Mocht deel I u nog niet overtuigd hebben van de sportiviteit van onze administratieve medewerkers, dan zal deel II dat wel even doen. Ook dit deel is gebaseerd op historische feiten en we generen ons niet om u te onthullen hoe diep we ons voor deze episode geschaamd hebben.

't Was in de tijd dat we zaterdagmorgens nog werkten, inmiddels onvoorstelbaar geworden.

„Vanmiddag”, zei de heer Meerman, „is er een wandeltocht aan de overkant. Prins Alexandertocht - 30 km tippelen. En ik ga meedoen”.

Dappere Meerman dachten we, maar we geloofden er geen barst van. Om hem te jennen zeiden we de een na de ander, dat we ook mee zouden lopen. En zo is het gekomen. Acht man sterk stapten we 's middags op de fiets op weg naar het veer van Hooftman, bij gebrek aan een Van Brienoordbrug. Op het pontje sloten een paar andere wandelaars zich bij ons aan en dat deed het

idee rijzen om als groep mee te lopen. Echter, we kwamen daarvoor nog één man tekort, want de wandelreglementen schrijven voor, dat een groep uit minimaal elf personen moet bestaan.

Geen nood, we pikten in Capelle a.d. IJssel nog een knulletje op en we hadden een complete groep.

En een lol dat we hadden. 't Was dan ook een idioot groepje, dat bestond uit mensen van beiderlei kunne van 12 tot 50 jaar, hele korte en hele lange mensen, op de meest verschillende wijze gekleed en amper wetend wat in de maat lopen is.

We liepen naar de meldingstent, de heer Meerman als oudste en wijste voorop.

„Naam van de vereniging, mijnheer?” vroeg de man achter het tafeltje.

„Jongens, hoe heten wij?” proestte onze aanvoerder, „help me eens uit de penarie!” Algemeen gelach. „Met Meerman meer mans”, riep ons elfde lid, maar dat vonden we te persoonlijk.

„Ja, ziet u, mijnheer”, verontschuldigde onze aanvoerder zich „we hebben onderweg ons groepje op goed geluk ge...” en toen met een juichkreet... „O.G.G.,” schrijf maar op, wandelvereniging Op

Goed Geluk, gevestigd te Slikkerveer. Datum van oprichting? O, vandaag. Datum van opheffing ook vandaag, maar dan vier uur later, als we hier alle prijzen weggesleept hebben!”

Gelachen dat we hebben. Zelden zo'n gijn gehad Ook hebben we zelden zo voor gek gelopen, want na een minuut of tien wandelen was er een groot defilé op een plein. Wisten wij veel! Op een enorm podium stonden vele hoge autoriteiten o.a. de burgemeester van Rotterdam en generaal Kruls. We waren er na die tien minuten nog niet in geslaagd om met zijn elven in de maat te lopen en daar kwamen wij het plein opgehobbeld, het plein met generaal Kruls, omzoomd door honderden belangstellenden.

O, wat voelden we ons plotseling belachelijk. En het ergste kwam, toen we het erepodium passeerden. Een machtige stem schalde via een omroepinstallatie over het plein: „...en hier, dames en heren, ziet u „O.G.G.” van Slikkerveer!”

Door de grond gingen we, mensen. Door de grond.

ZOMERAVONDCOMPETITIE

Uitslagen gespeelde wedstrijden:

Boele 1—Combinatie	1—1
Boele 2—Contact	3—3
Boele 3—Drinkwaard	1—3
Boele 4—v. Dam 2	4—1

Standen t/m 18/5-68.

Afd. A		Afd. B	
v. Dam 1	4—8	Schram	4—7
Combinatie	4—5	Contact	3—3
Gr. e/v. Vliet	3—2	Klinknagel	4—3
Boele 1	1—1	Boele 2	1—1
V.A.F.	4—0	Koutstaal	2—0
Afd. C		Afd. D	
Kemper	4—6	Nugteren	3—6
v. Splunder	4—6	Hooimeier	4—5
de Veer	3—2	Boele 4	1—2
Drinkwaard	4—2	P.T.T.	3—1
Boele 3	1—0	Pols	1—0
		v. Dam 2	2—0

Te spelen wedstrijden.

Boele 1—Combinatie	op 17 juni
Boele 2—Contact	„ 18 „
Boele 3—Drinkwaard	„ 20 „
Boele 4—v. Dam 2	„ 21 „
Boele 1—V.A.F.	„ 24 „
Boele 2—Schram	„ 25 „
Boele 3—de Veer	„ 26 „
Boele 4—P.T.T.	„ 27 „
Boele 1—v. Dam 1	„ 15 juli
Boele 2—Klinknagel	„ 16 „
Boele 3—Kemper	„ 18 „
Boele 4—Hooimeier	„ 19 „
Boele 1—Gr. e/v. Vliet	„ 22 „
Boele 2—Koutstaal	„ 23 „
Boele 3—v. Splunder	„ 25 „
Boele 4—Nugteren	„ 26 „
Boele 4—Pols	„ 29 „
Boele 4—Pols	„ 2 aug.

Het bestuur.

- 2-5 R. Sanchez Jaen, ijzerwerker
B. Lopez Campello, elektrisch lasser
- 3-5 D. Roukema, praktikant (scheepsbouw)
J. Oostenrijk, scheepsbeschieter
G. Gerritsen, scheepsbeschieter
J. Valk, scheepsbeschieter
W. H. Weeda, scheepsbeschieter
P. Speksnijder, scheepsbeschieter
J. Colomer Bouzas, transporteur
H. Pruijssers, leerling bankwerker
- 6-5 J. C. van Dijk, scheepsbeschieter
M. P. van der Schee, scheepsbeschieter
C. P. Huijers, scheepsbeschieter
J. G. J. van Weel, scheepsbeschieter
- 7-5 J. J. Broer, scheepsbeschieter
C. A. Richardson, ijzerwerker
- 8-5 H. J. Ansink, ijzerwerker
- 10-5 B. A. Wilbreninck, in opleiding voor
bedrijfsassistent
M. C. Bil, scheepsbeschieter
L. van Winkelhof, scheepsbeschieter
D. B. Jongasma, bankwerker

13-5 A. Torres Rivas, stellingmaker

15-5 B. J. F. Sanders, bankwerker

17-5 L. Pons, schilder
H. Leander, praktikant (machinebouw)
Ir. F. G. P. M. Poelen, werktuigbouwkundig ingenieur

21-5 W. L. Richardson, ijzerwerker

24-5 R. Kamperman, scheepsbeschieter

27-5 T. van der Poel, modelmaker

Gehuwd:

29-5 De heer H. Bestebreurtje met mej. P. J. Baas

31-5 De heer I. Zondergeld met mej. J. Vogelesang

Geboren:

12-4 Jacqueline, dochter van de heer en mevrouw Marinelli-Visser

16-4 Geziena Margaretha, dochter van de heer en mevrouw Oldenburger-van Erk

26-4 Joaquin, zoon van de heer en mevrouw Colodras-Navarrete

28-4 Marianne, dochter van de heer en mevrouw Jongasma-Osinga

1-5 Elise Marina, dochter van de heer en mevrouw Tamerius-van Oosten.

2-5 Jan, zoon van de heer en mevrouw Prins-Noordzij.

7-5 Herman Jan, zoon van de heer en mevrouw Dullefont-van Elk.

13-5 Marianne, dochter van de heer en mevrouw Langestraat-Molenaar

15-6 Bart Steven, zoon van de heer en mevrouw J. W. L. H. Meertens

PERSONALIA

BENOEMINGEN:

In verband met de uitbreiding van het werk op ons bedrijf en het verkrijgen van een betere taakverdeling zijn per 1 juli 1968 benoemd tot **assistent-bedrijfsleider**: de heren G. Baars, A. van Emmerik, J. van Es, C. Groen, H. van Maren, H. G. Verhoeks.

Tot **bedrijfsassistent** zijn benoemd: de heren M. J. de Bel, A. van Drunen.

Jubilea:

50 JAAR:

26-8 S. Flach, magazijnbediende

40 JAAR:

6-8 G. J. Kamsteeg, elektrisch lasser

11-8 A. Punt, ijzerwerker

25 JAAR:

30-8 P. Maaskant, ijzerwerker

In dienst getreden zijn:

16-4 Mej. J. B. van Bentum, typiste (correspondentie-afdeling)

22-4 A. C. P. L. van Overveld, praktikant (machinebouw)

29-4 M. C. Tax, aanpikker

1-5 R. Diz Oubiña, boorder

6-5 A. Figueredo Gibaja, elektrisch lasser

R. van Dulken, bankwerker

J. Wansink, ketelmaker

J. C. de Winter, koperslager

16-5 Mevr. J. H. Aal-Homan, typiste (rekeningenafdeling)

Terug uit militaire dienst:

1-5 C. J. Bil, tekenaar (werktuigbouw)

Naar militaire dienst:

15-5 C. Oudijk, ijzerwerker

De dienst verlaten hebben:

16-4 J. L. Honkoop, transporteur

19-4 A. Gonzalez Luna, brander

J. Spruit, bouwkundig tekenaar

26-4 J. P. Killkens, ijzerwerker

J. M. A. M. van Riel, praktikant (machinebouw)

C. J. Altena, praktikant (machinebouw)

30-4 W. J. den Heeten, praktikant (scheepsbouw)

Mej. A. R. M. F. Driessen, typiste

(rekeningenafdeling)

K. den Besten, groepsleider-constructeur

J. Dekker, bedrijfsassistent (machinebouw)

1-5 E. Dubero, ijzerwerker